

Marjolein Pieks - Gedichten

2018

Ode aan Nederasselt

het weer is een vluchteling
ze kwam geërodeerd aan
in de stenen langs de Maas
stroomde mee
met de Asseltse golven

smekend bulderde ze
de molen om onderdak
alleen wilde ze zijn
met haar eenzaamheid

ze wierp licht tussen de wolken
toen ze omarmd werd
door een gebroken stuw
eindelijk mocht ze zijn
wie ze is

Nederasselt

het asiel voor water en weer
als het meest uitheemse
binnenste

8 januari 2018

Lentekriebels in Heumen

Heumen is de mooiste
maar niet mooier dan
niet mooier
niet
jouw ogen

Heumen is de beste
maar niet beter dan
niet beter
niet
jouw handen

Heumen is de fijnste
maar niet fijner dan
niet fijner
niet
jouw lichaam

Heumen is de liefste
maar niet liever dan
niet liever
niet
jouw liefde

Heumen is mijn woning
maar niet warmer dan
niet warmer
niet
jouw lippen

6 februari 2018 / Topic / GL8

IkPas

(40 dagen zonder alcohol)

ik was dat glas
ik had het glas
in mijn handen
maar ik paste er
helemaal in

ik vulde het
tot aan de rand

ik was leeg
echt waar
ik was van glas
maar breken
nee

na de afwas pas
toen ik zag
wat dit glas
te zeggen had

het zijn maar
twee lettergrepen

25 februari 2018 / VIAheumen

Dorpsadel

de waarheid van de mens
ligt in het algemeen
tussen de puinhopen
van verveling
en mannelijkheid

verdoofd
tussen zichzelf
en de ander
bij het ontwaken
van hun
volwassen blik

ogen gesloopte dromen
nu bij Albert Heijn
3 voor de prijs van 1
hangend als voedsel
voor de samengedromde
geest

april 2018 / VIAheumen

Gemeenteraadsel

regels die op regels passen
wetten die op wetten letten
streken die op streken slaan

een vogel duikt en stijgt
tussen ingewikkelde wegen

mensen die van mensen houden
gelijken die op gelijken lijken
stemmen die op spreken staan

een cheetah jaagt haar prooi
tussen uitgesproken daden

waarom de vogel poten heeft
de cheetah bijna vleugels
de mens een wil en woorden

er zijn wetten die men houden moet
wethouders die men los mag laten

26 april 2018

Toen ik vanochtend vredig

het verkoopt
bij elke bomaanslag
vangen kinderen
scherven
voor in een verdachte
boodschappentas

het verkoopt
bij elk ontleed lichaam
poetsen dierbaren
tanden en nagels op
voor in een verdachte
portemonnee

het verkoopt
bij elk gifgas
een tweede gratis
blazen politici
en bedrijven
ballonnen op

het verkoopt!
het verkoopt!
het verkoopt!

bij elke verdachte
transactie
is nog steeds gratis
ons verzet

4 mei 2018

Ellen Henk en Eric

(afscheidsgedicht/lied wethouders gemeente Heumen)

Ellen Henk en Eric
Ze houden van de wet
Ellen Henk en Eric
Het volk aan zet

Jaar in jaar uit
De liefde voor de streek
Dag in dag uit
De gemeente elke week

In het veld en op de straat
Waar de burger gaat
Tussen de papieren
Duizend formulieren
De moed erin

Ellen Henk en Eric
Ze houden van de wet
Ellen Henk en Eric
En van een beetje verzet

Drie musketiers in een team
Mocht je ze ooit nog eens zien
Ellen blond in mantelpak
Henk steeds op de fiets
Eric in bedrijven
Konden ze maar blijven

Ellen Henk en Eric
De wetten hielden ook van hun
Ellen Henk en Eric
Collega's door dik en dun

Mei 2018

Voer voor de canon

(bij verschijning van De Canon van de gemeente Heumen)

Graaf me op
herschrijf mijn woorden
neem me mee
door het zoet
van ondergedoken
smeltwater
langs de laatste Batavier

Graaf me op
herschrijf mijn woorden
neem me mee
door het zwerk
over Worsum, Valenberg, Schatkuil
de Villae Rusticae
van de rappe Romein
tussen Nijmegen en Cuijk

Graaf me op
herschrijf mijn woorden
neem me mee
in de pelgrimstocht
van kerk naar dorpskern
van hout naar tufsteen

Graaf me op
herschrijf mijn woorden
neem me mee
door het duister
van soldaten, ondergedoken wijwater
tussen Spanjaarden, stadhouders
en Fransen

Graaf me op
herschrijf mijn woorden
neem me mee
door het licht van de Maas
spiegelend de stemmen
van al onze gezichten

Graaf me op
herschrijf mijn woorden
neem me mee
van zandweg naar grint
van boerderijen naar beton
Dit vers zal oud zijn
nog voor het gedicht aanbreekt

20 juni 2018

aan de dassenhater

het kost tijd
om de das
in jezelf
te ontdekken

stel je voor

prikkeldraad
en paraffine
omheen je
wezenlijkheid

je zou jezelf
een voedselbos
wensen
da's pas das

20 juni 2018 / VIAheumen

De tuin ons heim

(ter gelegenheid van het 40-jarig jubileum van de Heemtuin Malden)

in u is een schip uitgevaren
u betreedt het dek, beklimt de mast
boven u schittert het oog van de buizerd
u wordt gewiegd door de halmen
alles is in u ; de bijenkas, de gagel, het ven
voor elk klein reptiel en amfibie heeft u plek
's avonds zingen de kikkers het lied
van de gestorte goudvissen en de koningslibel

de jaren, men zegt dagen, het zijn er veertig
gaan voorbij in ouder wordende bomen en heggen
de bomen dragen nesten in hun basten
tekenen nieuwe routes voor dit schip
dat zonder kompas het kompas is
van een nieuwe natuur die in u geboren wordt

de ochtenden geuren naar de vacht van vossen
en sperwers, soms baadt een ree in het nieuwste ven
op het dak van de kombuis voeden zon en regen
planten die een nieuw tijdperk verkondigen
de ark verbouwt voedsel voor mens en omgeving
u zaait en oogst wat zich met u verbindt
als was het uw oude terug gevonden huis

23 juni 2018

8 augustus 2018 / VIAheumen

Kiste Trui

de schop graaft niet meer
maar strijkt over de wangen
van duizenden soldaten
spiegelend de heide

18 juli 2018 / VIAheumen

Cannabis

Tao rookt het om de zelfzucht te verminderen
Shiva noemt het de uit het lichaam geboren plant

Boeddha nam slechts een zaadje per dag
op weg naar de verlichting

"kaneh bosm"
zoals in Exodus, Hooglied, Jesaja, Jeremia , Ezechiël

de oude Grieken brandden de plant tegen boze geesten
De Noren voelden dat Freya's essentie
overgedragen werd naar het eigen lichaam

Rastafari's roken dat de plant de mens
nader tot zijn schepper brengt

wat als die woning in de Eindsestraat
alleen maar een tempel is

7 augustus 2018

Geen woorden

je kleinste liefde

in alle dimensies
zo duidelijk aanwezig
dat je denkt
dat jij het zelf bent

zo veelomvattend
alomtegenwoordig

15 augustus 2018 / VIAheumen

Brokjes volgens de kat

laat het vlees spreken
tolk de taal
van het brede weten

vervloeit met het luisteren
want er is geen dier
dat sterven wil
voor het lawaai
van geldingsdrang

bedenk een ruimte
voor nederigheid

Augustus 2018

Hier is mijn woning / Սա իմ բնակարանն է

in dit dorp liep ik weg
totdat de schapenwolken kwamen
sa im bnakarann e

in dit dorp liep ik weg
totdat de schapenwolken kwamen
sa im bnakarann e

in dit dorp verstopte ik me
aan de bosrand of bij de zwanen
sa im bnakarann e

in dit dorp liep ik naar opa en oma
in de middag voor een boterham
sa im bnakarann e

in de nacht kon ik bang zijn
maar dit dorp was niet in oorlog
sa im bnakarann e

in dit dorp kon ik me ontheemd voelen
maar ik was welkom
sa im bnakarann e

geen minister of premier die me belette
in dit dorp veilig te zijn
sa im bnakarann e

9 september 2018 / VIAheumen

Nooit meer pannenkoeken

(naar aanleiding van treinongeval Oss)

het onverteerbare
in vier gelijke delen
trekt onze monden open

hoe kan iemand nu nog
ooit een trein
werkelijk missen
onhoorbaar
ons verdriet in brio

een stuk van mij
een stuk van jou
nooit meer oversteken

poedersuiker en stroop
smeren guillotines door onze
machteloze kelen
remmen kan niet meer

20 september 2018

Najaar 2018

Oktober, dochter van het nieuwe seizoen
gebakerd door de zusters van heem en heide
vallend bos roepend je naam
geborgen is koud het jaargetijde

zonovergoten je lichaam de Schans
gewiegd door dampend Lierdal
spelend het glooiend as nochtans
van Mulderskop en bladval

Magnolia heet jouw nieuwe pop
de zachte echo van een regenbui
je oogst is roeping, je bloesemt volop
sierend de ijstijd zomers gekrui

Oktober, dochter van het nieuwe seizoen
gebakerd door de zusters van heem en heide
vallend bos roepend je naam
de aarde kantelt aan elk onze zijde

8 oktober 2018 / VIAheumen

Jongens en meisjes

kijk, daar fietst Moeder Aarde
ze zet prullenbakken in de hens
steekt vuurwerk af en schreeuwt

kijk daar vecht Moeder Aarde
om aandacht, ze lokt het dorp uit,
fluit naar de meisjes
ze zijn haar toch niet vergeten

kijk daar hangt Moeder Aarde
in het winkelcentrum
het is donker als ze met vrienden
de dag doorneemt en droomt
van een betere toekomst

kijk Moeder Aarde eens stoer doen
kort geleden nog zo aandoenlijk

en onschuldig in onze armen
haar wereld de mooiste plek

November 2018 / VIAheumen

vijfde seizoen

het verdriet van Heumen is het gebrek aan samenhang tussen vier dorpen
een gedissocieerd lichaam van zoekgeraakte ledematen

een hard kloppend graf van Nassau tot en met Market Garden
waar de lange bloedbaan van de Maas eenheid veronderstelt

het verdriet van Heumen is dat het niet bij Heumen hoort
zoals Mook Heumens gehele lichaam ziet maar niet raakt

24 november 2018 / VIAheumen

Wilgenknoten in Overasselt

de dames in deze bomenrij
dragen knotjes in december
ze zeggen het water is nabij
het klimt vanaf september

en als het tovert in het lover
of in de dromen van de mens
dan gaan hun gezangen over
in het wezen van bassins

de dames drinkend uit de Maas
wortelend in fluïde klei
dragen knotjes van topaas
hun kruinen pure toverij

de dames zwaaien de zomer uit
opdat de mens als water klimt
in de omhelzing van geluid
dat na hun wuiven wordt getrimd

4 december 2018 / Dorpskrant Overasselt

Kerststal

de dierlijke adem van een pasgeborene
omstrengelt de warmte van de os
natuurlijk kust het menskind zijn longen
omdat heling in elke aanraking schuilt

wierook en gebed aaien de harde klappen
van het bestaan dat zich religieus voltrekt
in de aanbidding van onschuld

we zijn nog steeds van onschuld
nog steeds mogen we trachten
het dier en de mens als een geheel te vereren

zo spreken de koningen hun stille verwondering

20 december 2018